הבכור והמעשר שיויש להן פדיון הולתמורותיהן

פדיון יחוץ מן הבכור והמעשר יי ובאין מחוצה יו

לארץ חוץ ימן הבכור והמעשר יי שאם

באו תמימים יקרבו ואם בעלי מומין יאכלו

במומן לבעלים א"ר שמעון "מה מעם שהבכור

והמעשר יש להן 🕫 פרנסה ממקומן ושאר כל

הקדשים אע"פ שנולד בהם מום הרי אלו

בקדושתן: גבו' אמר חרבא בר רב עוא בען

במערבא הממיל מום בתמורת בכור ומעשר

מהו מי אמריגן כיון דלא קריבן לא מיחייב או

דילמא כיון דקדשו מיחייב א"ל אביי ותיבעי לך הממיל מום בתשיעי של מעשר "אלא

מאי שנא תשיעי דלא קמיבעיא לך דרחמנא מעטיה יעשירי להוציא התשיעי ה"ג רחמנא

מעמינהו 2לא תפרה יויי קדש הם ייהם קריבין

ואין תמורתן קריבה רב נחמן בר יצחק מתני

לה הכי (6) א"ר אחא בריה חדרב עוא בען במערבא המטיל מום בתשיעי של מעשר

מהו א"ל יו ותיבעי לך המטיל מום בתמורת

בכור ומעשר אלא מ"ש תמורת בכור ומעשר

דלא מיבעיא לך דרחמנא מעמינהו קדש הם

הן קריבין ואין תמורתן קריבה תשיעי של

מעשר נמי רחמנא מעמיה העשירי להוציא

את התשיעי: ואם באו תמימין כו': ורמינהו

ים אנטיגנום העלה בכורות מבבל ולא

קבלו ממנו אמר רב חסדא לא קשיא הא ר'

ישמעאל הא ר' עקיבא ◊דתניא ר' יוםי אומר

CX.

ל) זכמים לו: [בכורות טו.],
כ בכורות לל. [וש"ו], ג) [זכמים עה: לעיל ה:], ד) [עי מוס' זכמים עה ע"ב ד"ה בכור. ש"מ]:,
ס) [עי מוס' בכורות דף לו ע"ב

ד"ה התרת ותום' מנחות דף פג

ד"ה החרת וחופי מנחות דף פג ע"ב ד"ה כל קרבנות. ש"מן:, 1) [לעיל ח: ב"ק יבי], ז) [כזכר ב"ק יבי], ש) [ע" מופי) ובחים דף לו ע"ב ד"ה קדש. ש"מן:, ט) [לעיל ה: וע" מופי דובחים לו:

ש) (נעיר ה. יוני מוסף דוכמים כז: ד"ה קדש הס), י) [ע" משוכה הרשב"א סי" של"א. ש"מן: כ) מלה פ"ד מי"א, ל) מכוח יט. [ובחים ס. חוספתא סנהדרין פ"ג ה"ג), מ) [חגיגה ג: מגילה י.

מכות יט. שבועות טז. זבחים ס: תוחת יש. שבושתו שה זכהים ט. קז: חולין ז. ערכין לב:], () [ע" מוי"ט דלאו דוקא], (ם) [במדבר יח], (ע) [ויקרא כב], (פ) [ע" חו" יבמות פ"ב ע"ב ד"ה ירושה. (ר"ב

הממיל מום בתמורת בכור ומעשר מהו. נפ׳ כל המנחות נאות מלה (מנחו יובוש ל בוור מנאי במטיל מום הגבעל מום איכה לוקה ואיכה למ"ד אינו לוקה ופך בניא דהכא למרויהו אפילו למ"ד המס לוקה משום למ"ד אינו לוקה והך בעיא דהכא למרוייהו אפילו למ"ד המס לוקה משום דחוא להקרבה קודם המום אבל הני דלא חזיא לעולם להקרבה לא לקי או לא שנא ולמ"ד המס אינו לוקה היינו משום דמעיקרא נמי היה בו מום ב"א אבל

קרשה לעתיד לבא בכור נמי נייתי. פרש״י לבא בכור נמי חיבעי ה"ג רש"י וקשה דלמ"ד לא קדשה לעחיד לבא [©] אין קדושה בירושלים יותר משאר ערים ועוד דאמר פ׳ בתרא דובחים (ג"ו שם) דלמאן דאמר לא הדשה לעתיד לבא מעשר שני נאכל בכל ישראל ויש לתרך מיהא קושיא שניה

הבית כדמפרש גמרא הבית והדברים מוכיחין מדפריך עלה מה לבכורים שכן טעונין הנחה והא דמוקי בכור שנשחט ונזרק דמו לפני הבית אמסקנא דברייתא קאי דמקיש מעשר לבכור ומסתמא בכור דומיא דמעשר דאינו חסר אלא הבאת מקום והיינו כשנזרק דמו לפני הבית אבל ברייתא לא מיירי אלא בבכורים

הכת דמעיקרת היה תם לקי תו לא שנת: אי קסבר קדושה ראשונה קדשה דשעתה עצמו לא הכא במאי עסקינן כגון שילדה נקבה ועד סוף העולם יולא אוליד חד זכר בובחים (דף קו:) דלמ"ד קדשה לעתיד לבא מקריבין אע"פ שאין בית וא"ת והא ואן א"ל משנינא שינויי דחיקי בבלאי ס כגון בעינן מזבח וליכא וי"ל דפריך מבכור שנשחט שילדה נקבות עד סוף העולם ^מ: כ*ותני*' ונורק דמו קודם שחרב הבית דאין חסר יתמורת אהבכור והמעשר יולדן ולד ולדן עד אלא אכילה לפנים מן החומה דומיא דמעשר אי נמי י"ל דפריך הכי בכור נמי נייתי ויבנה מזבח ליין ואי קסבר לא קדשה לעתיד סוף העולם הרי אלו כבכור וכמעשר ויאכלו במומן לבעלים מה בין בכור ומעשר לבין כל הקדשים באישכל הקדשים נמכרים באישלו ונשחטין באיטלז ונשקלין בליטרא חוץ מן

דמיירי הכא לען במעשר שנזרע קודם שחרב הבית שהיה טעון הבאה בירושלים דבההיא לא אמר דנאכל בכל ערי ישראל: הבי גרים רש"י לעולם קסבר לא קרשה לעריר לבא. וקשה דאם כן למה לי האי טעמא דאימקש בשר לדם חיפוק ליה דנפסל ביוצא דכמי שאין לו חומה דמי ועוד דאמר בזבחים לו (דף ס.) מזבח ועוד דאמר בזבחים שנפגם אין אוכלין בגינו הדשים הלים ומפיה ליה מהאי טעמא דאיתקש בשרו לדמו והכא אמר דהך היקשא דבשר לדם הוי למ"ד לא קדשה לעתיד לבא לכן נראה לר"י דה"ג אי קסבר לא קדשה לעתיד לבא מעשר שני לא לייתי ובמעשר שנורע קודם שחרב הבית כדפ"ל וה"ג לעולם קסבר קדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא ודקשיא לך בכור נמי לייתי הכא במאי עסקינן שנזרק דמו לפני הבית וחרב הבית כו' והשתח מיתרלו כל קושיין ודקדק מורי בשלמה בכור שמרק דמו לפני הבית דאינו דאיתקש בשר לדם אבל בכורים שהיה להם הנחה לפני הבית מ"ט אין נאכלין אלא בפני הבית ואמר מורי ה"ר מ"ר דשפיר הם נאכלין אפילו בזמן הזה והא דאמר לאז דאין נאכלין דלא היה להן הנחה לפני הוא עלמו. ואע"ג דולד התמורה חזי שחלהקרבה: מאי הוי משני ליה. כלומר מדקאמר משנינא לך שינויי דחיקי בבלאי מכלל דהוה ידע שינויה החרינה: בותבר' הרי הנו כבכור ומעשר. לכל קדושת בכור ומעשר [ב] מו שלא ימכרו באיטליו לאחר שנפל בהן מום י ונפדו:

> חוך מן הבכור ומן המעשר. מפני שאין יו הנאתן להקדש במכירתם דדמי בכור לכהן ודמי מעשר לבעלים ומשום הנאה דידהו לא מולולינן בקדשים (ב) יתו: נפל בהן מום בבכור ומעשר אינו יכול להוליאן מקדושה דבבכור כתיב לא תפדהם ובמעשר כתיב לא יגאל [ויקרא כז]: חוץ מן הבכור והמעשר. שאין באין לכתחלה מחוצה לארץ כשאר כל הקדשים: שהבכור והמעשר יש להן פרנסה במקומן. יש להן תקנה במקומן שירעו עד שיסתאבו ויאכלו במומם לבעלים ושאר כל ההדשים אע"פ שנפל בהן מום הרי הן בקדושתן ולריך אתה לפדותן ולהעלות דמיהן ולהקריבן והואיל וסופו להקריב דמיהן יעלו הן עלמן ויקרבויש: גבז' נח

הימנו. וקשיא אמתני׳ דקתני אם באו תמימים יקרבו: הא ר' ישמעאל כו'. [ג] לגו (בסיפה התיה): ג' וקנים. רבי ישמעאל ור"ע ובן עואי: בכור ומעשר ובכורים דטעונין הבאת מקום דכתיב (דברים יב) והבאתם שמה עולותיכם וגו' ותרומת ידכם אלו בכורים: מה בכור אינו נאכל כו'. כדמפרש לקמיה [ע"ב] דבעי מתן דמים ואימורין למובח: יהובכורים אינן נאכלין אלא בפני הבית. דכתיב (שם כו) והנחתו לפני ה׳ אלהיך יהו: הנחה. לפני המזבח דכתיב והנחתו לפני ה' אלהיך: וליהדר דינא כו'. למה לי קרא ליהדר דינא ולימא בכור יוכיח וחזר הדיו הלד השוה שבהן שטעונין הבאת מקום ואינן נאכלין אלא בפני הבית אף אני אביא מעשר: ומחי קסבר. דפשיטה ליה דבכור אינו נאכל ומעשר שני מספקא ליה: והידשה לעתיד לבח. תרוייהו בכור ומעשר בני הבאה נינהו ויקריבום הואיל והשתא נמי קדושה היא ירושלים להקריב יום: וחי לח קידשה לעתיד לבא. ואפילו הכי מספקא ליה ממעשר תיבעי ליה נמי בכור ואמאי יליף מעשר שני מבכור: לעולם לא קידשה לעתיד לבא. ודקשיא מאי שנא בכור דפשיטא ליה בכי האי בכור עסקינן שנזרק דמו בפני הבית וחרב כו' ויליף בשר מדם דכי היכי דאי הוה דם השתא לא היה נזרק דלא הידשה לעתיד לבא בשר נמי לא יאכל:

מיחייב. מלקות משום כל מום לא יהיה כן בוע): וחיבעי בחשיעי של מעשר. כגון קרא לט׳ עשירי דקדש ואינו קרב כדאמרינן בשילהי בכורות (דף ס.) התשיעי נאכל יאו במומו: להוליא אם המשיעי. שלא יקרב וכיון דאינו קרב פשיטא לן דלא מיחייב המטיל בו ים מום הכא נמי כו': בן אנטיגנום ולא קבלו

רנשבורג)], הגהות הב"ח

(ל) גם' מתני לה הכי אמר רבא בריה: (ב) רש"ר ד"ה חון מן וכו' מולולינן בקדשים הס"ד ולח"כ מ"ה יש להם פדיון אם נפל בהן מום:

הגהות הגר"א

[א] גם' א"ל משנינא כו'. נ"ל דגירש"י העולם מאי הוי משני ליה משני ליה התם משום דאתי לאחלופי: [ב] רש"י ד"ה הרי. ומעשר הס"ד ומה"ד שלא נמכרין: [ג] ד"ה הא. נסיפא כו' מלתא דר"ע:

רבינו גרשום

ז**כא במאי עס**קינן. דיביא בדמי כגון דלא חזי להקרבה דנקבה ילדה: משנינא לך שינוי דחיקי בבלאי. דעיילא פילא בקופא האי גוונא מאי הוה יכיל לשנויי בה: הוה יכיל לשנויי. האי דקתני יפלו דמיהן לנדבה היינו כי ילדה נקבה אבל ילדה זכר יקרב עולה ויאכלו במומן לבעלים. בלא פדיון כבכור ומעשר שאין בהן פדיון דכתיב בהו לא יפדה ולא יגאל: דכתים בהו לא יפרה ולא ינאל: שכל הקרשים נמכרים כאמלית: שכל הדריות שלהן להקרש חוץ מכבור ומעשר שהנאתן לבעלים הילכך אין מולולין בהן: ובאין מחוצה לארין לארין להקריב חוץ מו הבכור ומעשר שאין באין ואף על פי כן אם באו המימין דיעבר כנור ומעשר ימרבים ואם בעלים בכור ומעשר ימרבים ואם בעלים במור מעשר ימרבים ואם בעלים ב על פי כן אם כאו תמימין דיעבד בכור ומעשר יקרבו ואם בעלי מומין יאכלו לבעלים בלא פדיון: ואמר רבי שמעון מה מעם. בכוו ומעשר איז באיז מחוצה לארץ שיפול בהן מום קבוע ולאלתר כשיפול בהן מום יכול לאוכלן בש פול בון מום פול און צריך בלא פדיון הילכך אין צריך להעלותן: ושאר כל הקדשים אין להן פרנסה בחוצה לארץ שיהו ניתרין לאלתר כשיפול בהן מום בלא פדיון אלא צריכין פדיון . הילכך הרי הן בקדושתן וחמירי מככור ומעשר הילכן באין מחוצה לארץ: המטיל מום מחוצה לארץ: המטיל מום בתמורת בכור ומעשר מהו. (חומרן) דאמרן המטיל מום (בבהמת) בשאר קדשים עובר זשות חמשה לאויז הרי מאי מי משום חמשה לאוין הכי מאי מי אמרינן כיון דלא קרבי. דכתיב לא תפדה קדש הם הם קרבין ואין תמורתן קרבין ויליף מעשר העברה העברה מבכור והילכך לא

ג' דברים משום ג' זקנים רבי ישמעאל אומר שלא הונחו אבל הונחו לפני הבית אפשר יכול ייעלה אדם מעשר שני יובומן הזה דנאכלין אף לאחר חורבן: ויאכלנו בירושלים ודין הוא בכור מעון הבאת מקום ומעשר טעון הבאת מקום מה בכור אינו נאכל אלא בפני הבית אף מעשר אינו נאכל אלא בפני הבית לא אם אמרת בבכור שכן ימעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח תאמר במעשר דלא אמרת ביכורים מעונין הבאת מקום ומעשר מעון הבאת מקום מה לביכורים אין נאכלין אלא בפני הבית אף מעשר אין נאכל אלא בפני הבית מה לביכורים שכן מעונין יהנחה תאמר במעשר דלא תלמוד לומר יואכלת לפני ה' אלהיך יו מעשר דגנך ותירושך ויצהרך ובכורות בקרך וצאנך הקיש מעשר לבכור מה בכור אינו נאכל אלא בפני הבית אף מעשר אין נאכל אלא בפני הבית וליהדר דינא וליתי במה הצד אמר רב אשי משום דאיכא יש למימר מה להצד השוה שבהן שכן יש בהן צד מזבח ומאי קסבר אי קסבר ייקרושה ראשונה קירשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא ל"ש בכור ולא שנא מעשר בני הבאה נינהו ואי קסבר קדושה ראשונה קירשה לשעתה יולא קירשה לעתיד לבא יש אפילו בכור גמי תיבעי לך יח לעולם קסבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא, והכא, במאי עסקינן כגון שנזרק דמו של בכור בפני הבית וחרב הבית ועדיין בשרו קיים כיון דאי איתיה לדם לא בר זריקה הוא אתי בשר יליף מדם

ואתי שאר קדשים שהוממו נמכרים באטליז שהנאתן להקדש קפצי עלייהו זבינא ונמכרים ביוקר הס"ד. ומס"ד ויש להם פדיון שאר קדשים שהוממו נמכרים באטליז שהנאתן להקדש קפצי עלייהו זבינא ונמכרים ביוקר הס"ד. ומס"ד ויש להם פדיון לשאר קדשים להוציא לחולין ליגזז וליעבד הס"ד. ומס"ד ולתמורתן נמי פדיון לאחר שהוממו אינו יכול להוציאו מקדושתן דבכנור כתיב לא תפדה ובמעשר כתיב לא יגאל ותמורתן נמי זרמעשר שאצ"פ שהוממו אינו יכול להוציאו מקדושתן דבכנור כתיב לא תעדה ובמעשר כתיב לא יגאל ותמורתן נמי אין להן פדיון הס"ד. ומס"ד שאר קדשים באים מחו"ל כדאמרינן במנחות (פג ע"נ) כל קרבנות הצבור והיחיד באים מחו"ל חוץ מן הבכור והמעשר שאינן באין לכתחילה מחו"ל אבל אם באו תמימים יקרבו ויאכלו במומן לבעלים בכור לכהן הוץ מן הבכור והמעשר שאינן באין לכתחילה מהו"ל אבל אם באו המימים יקרבו ויאצלו במומן לכעלים בכור לכהן ומעשר לישראל: כול ממני ר"ש וקא מפרש מה טעם כמר ומעשר לא כאס ממו"ל כשאר קדיס. הפ"ד ומה"ד שהכמר כו" (ש"ם) ישן חקלנו. פרנסה הקנה כעין דגרסינן (פ"ד ע ש"ם) פרנסת ארון (ש"ם) כן לא ייסי לא יטיל בו מום מק"ד (ש"ם) לא מנותו. ולא קרב ש"ם) לכן מום הואיל ומעטינהו קרא מהקרבה הכי נמי (ש"ם) לגן "ר"ק וכולן אתיין בספרי נ"א ולכתחלה דלא יביאו בספרי אייתי טעמא לזן מה בפורים (צ"ם) לא כבורים (צ"ם) לא להקני הפ"ד. ומס"ד ה"ג מעשר שני לא ליבעי. כספרי אייתי טעמא לזן מה בפורים נ"ם לך מל בכורים (צ"ם) לא להקני הס"ד. ומס"ד ה"ג מעשר שני לא ליבעי. כלומר כי היכא דפשיטא ליה דאין בכור קרב מעשר נמי אינו נאכל ואמאי מספקא ליה טפי ממעשר. ל"א גרסינן ואי לא קדשה לעתי לגל אלפ"ה מקס"א לאפשר. ל"א המ"ד מום לא ל"ש (ש"ם) לא המ"ד ומי קסביד אכל הכא כי הם אע"ם שאינו ראוי להקרבה לקי הואיל והפיל בו מום או ל"ש (ש"ם) לא המ"ד ולא קסגר (צ"ם) לען ממעשר שהופרש כ"ל. (וש"ם) לן מוכחים לא אין נאכלין היכא ללא (ש"ם)

תקברה העברה מכבור והילכך לא מיחייב: או רילמא כיון רקדשן. כרכתים והיה הוא ותמורתו יהיה קדש מיחייב: ותיבעי ליה המביל מום בתשיעי של מעשר. דלא קרב כדתנן קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקורשין התשיעי נאכל במומו לבעלים והעשירי מעשר והאחד עשר קרב שלמים אבל התשיעי לא קרב אלא מאי שנא כו:: בן (אטיטס) אנפיינגום העלה בכורות ולא קבלו ממנו אפילו דאיעבד: לא קשיא. הא דקתני ואם באו תמימים יקרבו כר' ישמעאל, דמקיש לקמן מעשר שני לבכור מה בכור אין נאכל אלא בפני הבית מכלל דאפילו בכור חוצה לארץ יאכל לפני הבית: והא דקאמר ולא קבלו ממנו והיינו בד' מסיבא דמקיש לקמז בכור למעשר שני מה מעשר שני אינו בא אלא מז הארץ דכתיב לא תוכל לאכל בשעריד רא קברו ממנו (היינון ברי קפרבא ומקיש אקמן בכוד למנשר שני מה מנשר שני אנו בא איא מן דכונים לא תוכל לאכל בשפרין וכרי אך בכור נמי אינו בא אלא מן הארץ: משום נ' זקנים. ר' ישמעאל ור' עקיבא ובן עזאי. בבור שעון הבאת פוקום. דכתיב והבאתם שמה עולותיכם וובחיכם כרו: מה בבור אינו נאכל אלא בפני הבית. כשהיה דמו קרב למובה אף מעשר אין נאכל אלא בפני הבית ובזמן שאין בית אין נאכל (אלא) אפי? בירושלים: בבורים יוביהו שאין בהן מתן דמים ואימורין וטעונין הבאת מקום ומעשר טעון הבאת מקום מה בכורים אין נאכלין אלא בפני הבית דכתיב בהו והניחו אצל מזבח: ולמה ליה קרא למילף ניהדר דינא וניתי ונילף במה הצד ונימא הכי כיון דאמר מה לבכורים שכן טעונין הנחה נימא בכור יוכיח שאין טעון הנחה אף אני אביא מעשר מה לבכור שכן טעון מתן דמים בכורים בינון דאמר מה לכבורים שכן שנצון הנחה אף אני אביא מעשר מה לכבור שכן שניון המח אף אני אביא מעשר מה לכבור שכן שניון המח אף אני אביא מעשר מה לכבור שכן שניון המח אף אני אביא מעשר מה לכבור שכן שניון המח אף אני אביא מעשר מה לכבור שכן שניון המח אף אני אביא מעשר מה לכבור שנין היכחות והירן לארושים. לאו מוח לאו מדיר קשבר ז' ביר שבי האל אי קסבר בר' יהושע קידשה ראשונה שקידשה ומי לשתיד לבו או מרושלם אף מעשר שני מרשר מי למימר הכי דאם קידשה לאו ש"ם) לאו מרושלם אף מעשר מי למימר הכי לשתיד לבו מום או לאו לאו מדיר קשבר מי למימר הכי דרש אלול מש"ם) לאו מום האי בבור. שני מראי בבור שני מראי בבור שני מראי בבור באור עסקינן בבבור שנרך דמו קודם הראשונה קידשה לאישר שני מראי בבור או מרשלים אף מעשר שני מראי באר לעתיד לבו אונה לא מציר למיכלה: ויליף בשרו שני מראי בבור. דאינו נאכל אש"ז דקידשה מי לעתיד לבו או מדמעם שני מראי בבור שני מראי לבי א מובח הילפי מהאי בכור:

ואמי

ר"י אומר יכול יעלה אדם מעשר שני בירושלים ויאבלנו כלא פדיון. דסבר קדושת הארץ לא בטלה וצריך להפריש תרומות ומעשרת תוס' אחרות: מה בכור אינו נאכל אלא בפני בית כו'. בסמוך מפרש מ"ש בכור ממעשר משום דיש היקש ואין משיבין על ההיקש: אי קסבר קדושה ראשונה קידשה לשעתה ובו'. עי' בהשמטות בסוף המס': רש"י ד"ה ביכורים אינן נאכלים אלא בפני הבית דכתיב לפני

לז א מיי׳ פ״ג מהלכות תמורה לה ב מיי פ"ד שם הלכה ו: לח ב מיי פ"ד שם הלכה ו: לם ג מיי פ"א מהלי איסורי בכורות הלכה יח:

מב ו מיי' פ"א מהל' איסורי מזבח הלכה יב ופ"ג

מד ח מיי׳ פ״א מהל׳ בכורות הלכה ה:

שני הל' א וטוש"ע י"ד סי'

הלכה א:

מש מ מיי פ"ג שם הלכה יב: ג [מיי פ"א מהלי תרומות הל"ה ופי"ב מהלי שמיטה הלט"ו ופ"ו מהל' בית הבחירה הלט"ו]:

תורה אור השלם

1. וְבָל מָעָשֵּׁר בְּקָר וְצאן כֹּל אֲשֶׁר יַעֲבר תַּחַת הַשְּׁבָּט הָעֲשִירי יִהְיֶה לֶּדֶשׁ לִיִייָ: ייקרא כז לב

במדבר יח יז

לְמַעַן תִּלְמֵּד לְיִרְאָה אֶת יִיָּ אלהיך כל הימים: דרריח יד כו

שינויי נוסחאות

א] העולם ולא אוליד (ש"מ) כון שילדו כל"ל (יעב"ץ) [] העולם. ל"א משנינא לך שינויי גן העונם. ("מ משנינמ כך שינויי דמיקא בבלאי כגון שילדה נקבות (והלכה) עד סוף הדורות, ואי לא הוה משני ליה בבלאי שינויי דמיקי מאי הוי משני ליה זכר יקריב עולה קבה יפלו דמיה לנדבה. ס"א מאי נקבה יפנו דתיה ננדבה. ס״ח תחי הוה משני ליה אי לפני כפרה תניא זכר יפלו דמיו לנדבה נקבה יביא בדמיה עולה אי לאחר כפרה תניא כר יחריב עולה נחבה יפלו דמיה וכר יקריב עוכד נקבם יפרו ונהם לגדבה (ש"נו) דן מחוץ לחרן לארץ (ש"נו) הן יש להן פרנסה במקומן כל"ל (ד"ב רנשבורג) ון חמר רב אחא כר רב עזיא בעו במערבת (מ"מ) תפדה כי קדש הס הס קריבין (ש"ח) תן דרב עזיא בעו (ש"ח) ען א"ל אביי ומיבעי לך (ש"ח) ין שני ויאכלנו מרונעי לך (ש"מ) ין שני וראכדנו ברושלים בזמן הזה ודין (ש"מ) ילן ונור מעשל כלי (עניב"ם) ילן ונור מעשל למפרך מה (ש"מ) יגן לכל מעשר שני לא ליבעי ל"א אפילו (ש"מ) ידן אמררבינגא (פ"מ) ק"מ הירסעם וכן גרים (פ"מ"ה נוי הורמל דודמים הרוו"ה. נוי הורמל דודמים הרוו"ה. נוי הורמל דודמים הרוו"ה. הרגמ"ה וכן הגרסת בזבחים ם ע"ב] (ש"מ) להקרבה. הס"ד ומה"ד ולא אוליד חד זכר שנפל בהן מום לא יפדו אותן סק"ל (ש"מ) יו] שאין הנאה להקדש (ש"מ) יח] נקדשים אבל

מזבח הל' יב ופ"א מהלכות

בכורות הנכה ימ: מ ד מיי פ"ה מהלכות ערכין הלכה יא ופ"א מהלי איסורי מוצח הלי י: מא ה מיי פ"ג מהלי ממורה הלכה ה:

מזבח הלכה יב ופ"ג מחלכות תמורה הלכה ב: מהלכות ממורה הלכה ב: שג ז מי" פי"ח מהלכות מעה"ק הלכה א:

בה ט מייי פ"א מהלי איסורי מזבח הלי ט: בז י מייי פ"ב מהלכות מעשר

שלא סערי קלבן: שלא סערי קלבן: מז כ מיי פ"ט מהלי מעשה הקרבנות הלכה כה: מח ל מיי פ"צ מהלכות בכורים

ויקרא כו זב 2. אַרְּ בְּכוֹר שׁוֹר אוֹ בְּכוֹר בָּשָׁב אוֹ בְּכוֹר עֵז לֹא תִפְּדָּה לְדָשׁ הַם אֶת דְּמָם תִּזְלֹק עַל הַמִּוְבָּח וְאָת הָלְבָּם תַּקְטִיר אָשָׁה לְרֵית נִיחֹת

במדבר יח יז 3. וְאָבַלְתָּ לְפָנִי יְיְ אֱלֹהָיף בָּמְקוֹם אֲשֶׁר יְבְּתַר לְשַׁבּן שְׁמוֹ שָׁם מִעשַׁר דְּגָנְף תִּירשְׁף וַיְצָהָרָף וִבְּכֹרת בְּקַרָף וָצֹאנָף

מוסף רש"י מובא בסוף המסכת: